

и дебелина, тъй щото мозъкът бѣше откритъ, но за добра честь на твърдѣ малко пространство. Облѣнъ въ кръви, Чавдаровъ изгубилъ съзнание и се заборавилъ, та башибозукътъ го помислилъ за убитъ; вѣроятно той го е претърсилъ за пари; не по-малко е вѣроятно че нищо не е намѣрилъ или само нѣколко гроша; послѣ го оставилъ и трѣгналъ въ нѣтъ си за да трѣси другъ такъвъз богаташъ.

Но при всичко това ранениятъ отъ послѣ се свѣстилъ, дълго врѣме лѣжалъ на едно мѣсто, сетивъ събралъ своитѣ сили и донѣзлялъ до кукуруза и водата, съ които се хранилъ петъ дни и половина. Казацитѣ, които минавали край това мѣсто, случайно го видѣли, взели го и го донесли въ болницата . . . Колко имаше подобни жертви отъ войната, които сж погинали или оздравели, но които сж останали сакати прѣзъ сичкия си животъ Но какво да се стори, — война! Башибозукитѣ гонятъ Българитѣ, Българитѣ тъй сжщо преслѣдватъ башибозукитѣ и, казватъ, че безпощадно се справятъ съ тѣхъ, когато имъ се падне да ги уловятъ. Случвало се, щото нашитѣ офицери не веднѣжъ съ сила отървали Турчинъ отъ рѣцѣтъ на Българина.

Войната има голѣмо сходство съ шахматната игра, както и тая послѣдната съ войната: и войскитѣ, а слѣдъ тѣхъ и ние съ своитѣ подвижни болници, вървимъ отъ едно мѣсто на друго по-чуждата воля: ту една стѣпка напредъ, ту на страна — или назадъ, все споредъ обстоятелствата. Днесъ се научихме че неприятелътъ промѣнилъ намѣренieto си да отива върху Ловечъ, и заради това